Redacţiunea şi Administraţiunea:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
„Gazeta" iese în fiecare di.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinĕtate:
pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.
Anunciurile:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ.
Manuscripte nu se retrămită.

P 2538
Bibl. Univ. Cluj
1937
Sibiu
II. 447

Nr. 1. DUMINECĂ, 3 Ianuarie. 1888.

1838—1888.

Braşovŭ, 1 Ianuarie v. 1888.

„Gazeta Transilvaniei" împlinesce adĭ cincĭdecĭ de anĭ, de când a eşitŭ pentru prima óră ca o stea lucitóre pe orizonulŭ întunecatŭ alŭ poporului românŭ din Ardélŭ.

Ce suntŭ cincĭdecĭ de anĭ în viéţa unui poporŭ?

O veriguţă într'unŭ nesfîrşitŭ lanţŭ de suferinţe şi de muncă obositóre de nĕcazurĭ şi bucurii, de nisuinţe, stăruinţe şi lupte!

Pentru cei ce suferŭ şi muncescŭ, pentru cei ce stăruiescŭ şi se luptă suntŭ însĕ cincĭdecĭ de anĭ unŭ spaţiu de timpŭ destulŭ de însemnatŭ, ca sĕ se oprésca unŭ momentŭ pe pragulŭ lui şi sĕ se gândéscă îndĕrĕtŭ la drumulŭ ce l'au străbătutŭ şi înainte la drumulŭ ce mai au sĕ-lŭ percurgă.

De unde venimŭ şi unde avemŭ sĕ mergemŭ?

Amŭ pornitŭ din nóptea întunerecului după steaua lucitóre a naţiei nóstre ca sĕ ajungemŭ la lumină.

Cu fiecare pasŭ, ce l'amŭ făcutŭ înainte, firmamentulŭ culturei nóstre ni se însenina din ce în ce mai multŭ şi astădĭ, după o călĕtoriă lungă şi grea de cincĭdecĭ de anĭ, pare că dărimŭ din depărtare reflexulŭ puternicilorŭ radie ale adevĕratei libertăţĭ şi ale egalei îndreptăţirĭ naţionale, la carĭ, sperămŭ, vomŭ ajunge odată sĕ ne încăldimŭ inimele sdrobite de suferinţe.

Amŭ disŭ, că le dărimŭ numai din depărtare, căcĭ din nou s'a întunecatŭ cu norĭ grei nu numai firmamentulŭ nostru politicŭ ci acum şi acela alŭ culturei nóstre.

La începulŭ anului 1838, când a apărutŭ pentru prima óră *„Gazeta Transilvaniei,"* redactorulŭ George Bariţŭ, vorbindŭ de concesiunea, ce a dat'o fericitulŭ împĕratŭ Ferdinand I Românilorŭ de a scóte unŭ diarŭ literarŭ şi politicŭ, dicea:

„Şi acuma cine va mai în„drăsni a dice, cumcă noi sub pă„rintésca ocrotire a măritei case „austriace *avemŭ vreo pedecă din a„fară în cultivarea nóstră?* Nu sunt „altele decâtŭ de acele, care noi „singurĭ fără de ajutorulŭ altora „le putemŭ şi suntemŭ datorĭ a „le ridica şi ale da într'o parte. „Monarchulŭ şi compatrioţii noş„tri nu sciu ce bine mai mare ne„arŭ puté face în diua de astădĭ „decâtŭ că ni se dă voiă slobodă „a ne lupta şi *a păşi către luminarea* „*nóstră* pe tóte căile, carĭ suntŭ „deschise şi înaintea altorŭ nea„murĭ."

„Cu toţii sciu şi pricepŭ, cumcă „renascerea unei naţii pe-o cale „mai uşóră şi mai scurtă nu este „altfelŭ cu putinţă decâtŭ prin „însuşĭ lucrarea şi îmbugăţirea lim„bei şi a literaturei sale. La a„ceste sĕ se dea sborŭ neînpede„catŭ şi noi suntemŭ scăpaţĭ de „întunerecime. Tóte alte mijlóce „suntŭ nesigure şi înşelătóre. *Ne„greşitŭ, că o limbă străină, o maş„tehă orĭ-care rĕu ne va hrănì...*"

Pornisemŭ bine pe calea „de a ne lupta şi a păşi către luminarea bună şi sănĕtósă amŭ ajunsŭ departe.

Acum 50 de anĭ aveamŭ numai câteva scóle ér astădĭ numĕrulŭ lorŭ este însutitŭ şi înmiitŭ. Pressa română, chiămată a rĕspândi lumina în poporŭ, nu se mai mărginesce adĭ la unŭ singurŭ diarŭ, ér numĕrulŭ celorŭ ce sciu carte este adĭ legionŭ.

Asemĕnândŭ însĕ epoca dinainte cu cincĭdecĭ de anĭ cu epoca de astădĭ, cine nu va afla deosebirea cea mare în privinţa „pedecilorŭ din afară, ce ni se punŭ în cultivarea nóstră?" Cine nu va vedé reacţiunea ce s'a produsŭ în contra „voiei slobode de a ne lupta şi de a păşi către luminarea nóstră?"

Avemŭ, mulţămită jertfelorŭ celorŭ marĭ aduse de poporulŭ nostru pe altarulŭ culturei naţionale, unŭ numĕrŭ însemnatŭ de institute de învĕţămentŭ românescĭ, deşi încă fórte micŭ în proporţiă cu trebuinţele nóstre, dér amŭ ajunsŭ ca sĕ tremurămŭ adĭ şi pentru esistenţa acestorŭ puţine scóle românescĭ.

O limbă şi o cultură străină este, care ni se impune astădĭ cu tóte mijlócele meşteşugite, de carĭ dispunŭ cei ce conducŭ statulŭ acesta poliglotŭ.

Mai trebue sĕ spunemŭ câtŭ de rĕu ne hrănesce acésta maşteră limbă şi cultură, care e străină de firea limbei şi a culturei române?

Mai trebue sĕ spunemŭ, că ómenii dela putere conduşĭ de spiritulŭ şovinismului, vorŭ sĕ stingă acum sub diferite pretexte şi luminele, ce le-amŭ aprinsŭ în diverse puncte ale patriei nóstre, ca sĕ lumineze cărările desvoltării poporului românŭ?

Mai este de lipsă sĕ spunemŭ, că astădĭ Românului i se închidŭ pe di ce merge căile de progresŭ naţionalŭ, carĭ sunt deschise înaintea neamului stăpânitorŭ?

Ajuns'amŭ dér după cincĭ-decĭ de anĭ de suferinţe, stăruinţe şi lupte într'o stare cu multŭ mai grea şi mai ameninţătóre, pentru că acum 50 de anĭ nu aveamŭ de a perde, decâtŭ numai de a câştiga şi ni se dase voiă slobodă de a păşi către luminarea nóstră, ear adversarii neamului nostru erau prea ocupaţĭ de propria lorŭ emancipare de sub dominaţiunea limbei latine, care era limba oficicială a statului, şi nu erau în stare a împedeca cultivarea nóstră în acea mĕsură ca astădĭ.

La 1838 ne luptamŭ alăturĭ cu contrarii noştri pentru libertate şi pentru renascerea nóstră naţională.

Adĭ situaţiunea s'a schimbatŭ cumplitŭ.

Ce-i dreptŭ, nu mai suntemŭ iobagĭ, ca înainte de 1848, dér libertatea şi tóte drepturile politice, de carĭ trebuia sĕ ne bucurămŭ cu toţii în egală mĕsură, le au monopolisatŭ contrarii noştri dela putere numai în favórea rassei lorŭ şi acum, sub cuventŭ că aşa cere interesulŭ statului, ei ne atacă făţişŭ esistenţa naţională, făcêndu-ne din ce în ce mai imposibilă chiar şi lucrarea pentru înaintarea limbei şi a culturei nóstre românescĭ şi impunêndu-ne cu tóte mijlócele limba şi cultura lorŭ.

La încheierea acestui jumĕtate de veacŭ de muncă stăruitóre, pentru renascerea limbei şi a naţionalităţii române *„Gazeta Transilvaniei"* ca credinciósă sentinelă a naţiunei, ce a fostŭ, este şi va fi, prevestindŭ pe Românĭ despre marele periculŭ ce-i ameninţă le dice:

Mare este crisa prin care trecemŭ, marĭ suntŭ pedecile ce ni se punŭ adĭ în calea cultivării şi a emancipărei nóstre politice-naţionale. Dér décă contrarii noştri sunt adĭ mai tarĭ ca odinióră, şi noi suntemŭ mai tarĭ şi vomŭ redica şi da într'o parte tóte pedecile, fiă orĭ câtŭ de marĭ, numai sĕ fimŭ tarĭ în credinţa nóstră, tarĭ în curagiulŭ nostru şi statornicĭ în legăturile de frăţiă dintre noi!

Jubileulŭ de 50 de anĭ
alŭ
„GAZETEI TRANSILVANIEI".

Joi în 31 Decemvre 1887 şi Vinerĭ în 1 Ianuarie 1888 s'a serbată a cincĭ-decea aniversare a „Gazetei Transilvaniei", conformŭ programului publicatŭ cu câteva dile mai 'nainte de comitetulŭ instituitŭ spre scopulŭ acesta de Românii braşovenĭ sub preşedinţa părintelui Vasilie Voina, parochŭ la biserica cea mare a sf. Nicolae din Prundŭ, suburbiulŭ Scheiu alŭ Braşovului.

Serbarea a reuşitŭ splendidŭ în tóte privinţele. Amĕrunte vomŭ da în numĕrulŭ viitorŭ.

Sibiiu, 2 Ianuarie 1888.

„Gazeta Transilvaniei", cea mai bogată în esperiinţe, fiă pururea matură în judecăţile sale, juvenilă în aspiraţiunĭ, virilă în lupta pentru dreptate, pregătindŭ posterităţii unŭ altŭ jubileu mai veselŭ ca celŭ de astădĭ.

Metropolitulŭ **Miron Romanul.**

Bucurescĭ, 31 Decemvre 1887.

Credemŭ în binele ce ai făcutŭ românismului, tu bĕtrână „Gazetă" a fraţilorŭ noştri de dincolo. Te-am urmatŭ cu dorŭ în luptele tale şi te admirămŭ, pe tine organŭ care ai spusŭ Românilorŭ cu voce neobosită bucuriile şi multele lorŭ durerĭ.

Inainte pe calea dreptăţii poporelorŭ!

In cincĭ-decĭ de anĭ de frământare n'ai slăbitŭ unŭ minutŭ, căcĭ tocmai prin poporŭ şi din poporŭ ţĭ-ai suptŭ puterea.

Cu poporulŭ în vecĭ înainte!

Redacţiunea „Românului."

Abrudŭ, 31 Decemvre 1887.

Salutămŭ cu bucuriă aniversarea a cincĭdecea a întemeiărei bĕtrânei „Gazete", care strecurêndu-se prin atâtea fatigii şi vexaţiunĭ a ţinutŭ totdéuna susŭ drapelulŭ naţionalŭ, luptândŭ adesea între împrejurărĭ fatale cu o admirabilă abnegaţiune contra asupritorilorŭ şi inimicilorŭ noştri secularĭ.

Fiă ca acestŭ gloriosŭ trecutŭ de o jumătate seculŭ sĕ serve de modelŭ întru continuarea apĕrării drepturilorŭ nóstre naţionale.

Dea cerulŭ, ca „Gazeta", espresiunea Românilorŭ, în infinita'i esistenţă, pe care noi o dorimŭ, sĕ fiă pururea o Detunată de basaltŭ, în care sĕ se rĕsfrângă tóte uneltirile perfide pornite din orĭ-ce parte asupra patriei şi naţiunei nóstre.

Suntemŭ de multŭ uniţĭ, când în acestŭ momentŭ solemnŭ ne împreunămŭ vocea cu ceilalţĭ fraţĭ ai noştri şi implorămŭ Provedinţa sĕ îndelungéscă viaţa demnului succesorŭ alŭ multŭ regretatului redactorŭ Iacobŭ, actualului redactorŭ-editorŭ Dr. Aurel Mureşianu, ca findŭ încă în vigóre sĕ priméscă în persónă şi felicitările pentru aniversarea seculară dela naţiunea sa iubită. — Originalulŭ cu subscrierile urméză.

Buciumianu.

Şeica-mare, 28 Decemvre 1887.

Cu ajutorulŭ Atot-putintelui Dumnedeu şi alŭ Ilustrilorŭ bărbaţĭ devotaţĭ scumpei nóstre naţiunĭ, preţuitulŭ nostru diarŭ naţionalŭ „Gazeta Transilvaniei" cu diua de 1 Ianuariu 1888 împlinesce o jumătate de seculŭ de muncă grea, dar încoronată de succesŭ şi merite, care suntŭ şi vorŭ rĕmâné eternisate în inima fie-cărui Românŭ. Eu ca unŭ fiu din poporŭ, pentru care „Gazeta" a muncitŭ atâta timpŭ, îĭ urezŭ: ca Provedinţa divină şi pe viitorŭ sĕ o doteze cu astfelŭ de conducĕtorĭ plinĭ de iubire către scumpa nóstră patriă şi naţiune, carĭ conscii de sfânta lorŭ chiămare sĕ-ĭ păstreze firmulŭ şi nobilulŭ caracterŭ naţionalŭ.

Dumnedeu sĕ'i ajute şi la împlinirea Centenariului.

Nicolau Racoţă, medicŭ cercualŭ.

Bucurescĭ, 30 Decemvre 1887.

Direcţiunea şi Redacţiunea vechiului diarŭ „Reforma", cu ocasiunea jubuleului de 50 de anĭ alŭ bĕtrânei „Gazete de Transilvania", mama diaristicei române, salută cu căldură frăţéscă pe demnii succesorĭ şi colaboratorĭ ai „Gazetei" şi pe ilustra familiă Mureşianu, focarŭ alŭ patriotismului şi democraţiei române.

Directorele-proprietar alŭ Diarului „Reforma"

I. G. Valentineanu.

Petre N. Moţoc (Făgărăşanu),
Administratorŭ şi secretarŭ generalŭ alŭ diarului „Reforma," Preşedinte alŭ societăţii „Eminescu."

Lugoşŭ, 1 Ianuarie 1888.

Serbămŭ cu Braşovulŭ şi cu toţĭ Românii meritulŭ semiseculară alŭ „Gazetei" pentru progresulŭ literaturei, pentru deşteptarea poporului şi pentru păstrarea caracterului naţionalŭ.

Românii din Lugoşŭ.

Bucurescĭ, 27 Decemvre 1887.

Domnule Mureşianŭ! Felicitându-vĕ cu ocasia serbărei naţionale, prin care se onorează celŭ mai vechiŭ diarŭ românescŭ *„Gazeta Transilvaniei,"* vĕ alăturŭ aceste rêndurĭ dictate de sudorile şi lacrimile luptei.

Cu stimă şi frăţiă,

Gr. H. Grandea.

Suceava, 1. Ianuarie 1888.

Vechii cunoscuţĭ din Viena te feliciteazǎ de jubileulŭ de cincĭdecĭ de anĭ alŭ „Gazetei", în-

viață de neuitatulŭ părinte și atâtŭ de bine condusă în presentŭ. Întru mulțĭ anĭ!

Isopescu, Lupu, Luța, Stefanelli.

Roma, 25 Decemvre 1887.

Scumpe Aurele! De pe malurile Tibrului, vechiulŭ légănŭ alŭ părințilorŭ noștri, salutŭ cu căldură aniversarea de 50 de anĭ a primului jurnalŭ politicŭ din Transilvania.

In timpŭ de o jumĕtate de seculŭ „Gazeta Transilvaniei" a mănținutŭ cu scrupulositate programa națională, s'a conservatŭ independentă de orĭ-ce înfluență, și a apĕratŭ cu energiă drepturile și interesele poporului românŭ.

Prin influența și lumina sa binefăcĕtóre, „Gazeta" șĭ-a câștigatŭ merite neperitóre la recunoșcința Românilorŭ.

I dorescŭ din inimă anĭ nenumĕrațĭ de prosperitate și triumfulŭ ideilorŭ de dreptate pentru carĭ luptă, iar bravului sĕu Directore mulțĭ anĭ fericițĭ!

Nic. Densușianu.

Roma, 29 Decemvre 1887.

Mĕ bucurŭ, că potŭ saluta pe mama culturei nóstre politice naționalĭ chiar dela fontea esistinței nóstre române. Onóre și omagiu „Gazetei Transilvaniei," flamurei nepătate, stelei conducĕtóre, programului nostru vețuitorŭ.

Sciința, arta, religiunea serbéză în aceste ḑile jubileulŭ Romei în Roma triumfândŭ cu gloriă.

Dée cerulŭ ca centenarulŭ „Gazetei sĕ afle unițĭ pre Românĭ, triumfândŭ asupra tuturorŭ inimicilorŭ, sĕ nu fie numai serbarea aspirațiunilorŭ juste, ci complinirea acelora în unitatea credinței, în congratularea entusiastică a omenimei pentru *virtus romana rediviva.*

Inainte!

Salutându-te îțĭ augurămŭ cununa victoriei, fii Romei devotațĭ.

Vasilie Lucaciu. Constantinŭ Lucaciu.

Biea Maghiară, 29 Decemvre 1887.

Multŭ onorate Domnule Redactorŭ! Inima-mĭ saltă de bucurie și sunt plinŭ de mândriă națională, că de astă-dată mi-se dă ocasiunea fericită de a vĕ ura unŭ anŭ nou fericitŭ!

Tótă suflarea curatŭ românéscă fără deosebire, „domnu" séu „opinca", saltă și se fălesce cu numele ce'lŭ au dela străbunii lorŭ Romanĭ, vĕḑêndŭ că tóte stăruințele contrarilorŭ au rĕmasŭ deșerte.

Incă douĕ ḑile și „Gazeta Transilvaniei", ce este sub înțelépta D-vóstrĕ conducere, își finesce unŭ cursŭ de 50 de anĭ dela prima sa arătare la lumina ḑilei.

O jumĕtate de seculŭ alŭ esistinței sale, și totŭ atâta de luptă continuă cu soiurĭ de elemente rĕu-voitóre, se împlinesce cu ḑiua de 31 Decemvre st. v. 1887. O ḑi măreață și sfântă pentru totŭ ce e Românŭ!

Dée Dumneḑeu, ca pre cum sub înțelépta conducere a decedatului D-vóstrĕ tată, „Gazeta Transilvaniei" a triumfatŭ în unŭ așa frumosŭ intervalŭ, totŭ asemenea și sub D-vóstrĕ!

Inainte cu Dumneḑeu!

Toma Simu, învĕțătorŭ.

Aradŭ, 1 Ianuarie 1888.

„Gazetei Transilvaniei" prosperare, amicului salutare!

Ciontea.

München, 30 Decemvre 1887.

Stimate Domnule Aurel! Iubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei", ce se face acum la finea anului 1887 și cu începutul anului 1888, fiindŭ o serbare de unŭ caracterŭ naționalŭ, o serbare, care umple de bucuriă inimele tuturorŭ Românilorŭ bunĭ, din tóte părțile — nu potŭ românea indiferentŭ de a nu lua și eu parte, decă personalŭ fiindu-mĭ imposibilŭ, celŭ puținŭ cu simțulŭ și cu cugetulŭ.

Vĕ rogŭ sĕ bine-voițĭ a primi cele mai intime felicitărĭ pentru deosebitulŭ zelŭ, ce ațĭ pusŭ în susținerea acestui ḑiarŭ, care a contribuitŭ în primulŭ rangŭ la redeșteptarea simțului naționalŭ, la apĕrarea dreptului națiunii nóstre, la luminarea și cultivarea poporului Românŭ.

Asemenea salutŭ și pe ceilalțĭ Domnĭ colaboratorĭ, carĭ și dênșii își au partea lorŭ de meritŭ.

Pas' înainte, și oferindŭ contimporanilorŭ D-vóstrĕ, ca și până aci, aceea ce au de lipsă și nu aceea ce dênșii laudă, Dumneḑeu va fi cu voi și nimenea în potriva vóstră.

Mai departe bine-voițĭ a primi și din partea nevestei mele o mică, modestă corónă în semnŭ de amintire, căcĭ aducerea aminte este uniculŭ raiu, din care nu putemŭ fi alungațĭ.

Irimia E. Popa.

Bucurescĭ, 31 Decemvre 1887.

Salutămŭ cu bucuriă alŭ 50-lea anŭ de aparițiă a „Gazetei" unŭ dreptŭ mai multŭ pentru lupta românismului. Causa este justă și mare. Inimile românescĭ suntŭ cu voi.

Inainte spre realisarea marelui scopŭ!

Societatea „Tinerimea română."

Brașovŭ, 31 Decemvre 1887.

Amice! In amintirea iubileului „Gazetei", te rogŭ sĕ binevoescĭ și sĕ primescĭ portretulŭ scumpului D-tale Părinte ca dovadă a venerațiunei ce pururea i-am conservatŭ și ca semnŭ alŭ stimei și dragostei ce-țĭ păstrezŭ.

Michail Popp, pictor.

Deșiu, 28 Decemvre 1887.

Cetindŭ eu în timpŭ de 30 de anĭ, dela 1857 încóce, „Gazeta Transilvaniei" și „Fóia pentru minte inimă și literatură," acestora le datorescŭ desvoltarea consciinței mele naționale, d-lui Georgiu Barițŭ și fericitului Iacobŭ Mureșianu încuragiarea, că am pășitŭ pre arena publicitâții române.

Felicitezŭ jubilarea „Gazetei!"

Petru Mureșianŭ șireganulŭ.

Ploescĭ, 30 Decemvre 1887.

Domnule Redactorŭ! Fiindŭ în ajunulŭ serbărei jubileului de 50 anĭ alŭ esistenței „Gazetei Transilvaniei", din parte-mĭ viu a aduce în acéstă ḑi neobosițilorŭ ei luptătorĭ, espresiunea celorŭ mai sincere felicitărĭ, urândŭ „Gazetei" încă mulțĭ anĭ de viață — împlinirea centenarului — pe calea ce apucatŭ, și urmândŭ cu acelașĭ zelŭ și activitate, cu care a fostŭ condusă, timpŭ de aprópe jumĕtate seculŭ de demnulŭ și multŭ regretatulŭ D-tale părinte.

I. Popovicĭ.

Darulŭ femeilorŭ române din Deva.

Incă în ajunulŭ serbărilorŭ pentru jubileulŭ „Gazetei Transilvaniei" a primitŭ Directorulŭ fóiei nóstre prin poște unŭ pré frumosŭ darŭ, din partea femeilorŭ române din Deva, care constă din o garnitură de unelte pentru masă de scrisŭ, lucrată cu deosebită gustŭ și bogatŭ, în stilulŭ celŭ mai modernŭ, anume unŭ călimarŭ, douĕ sfeșnice, o cenușerniță și unŭ cuțitŭ pentru tăiatŭ hârtiă. Acestŭ darŭ a fostŭ însoțitŭ de urmatórea adresă, care dă viuă mărturiă despre nobilele sentimente românescĭ ale femeilorŭ române din Deva:

Domnule Redactorŭ!

Aḑĭ se împlinesce o jumĕtate de seculŭ de când prima fóiă românéscă a apărutŭ, după lungĭ și grele încercărĭ ale neamului românescŭ.

Cinciḑecĭ de anĭ!

Unŭ minutŭ în viéța unui poporŭ, unŭ periodŭ însemnatŭ însĕ în esistența unui jurnalŭ, care ḑi de ḑi apĕră postulatele cele mai scumpe ale unei națiunĭ.

Câtă muncă, câtă labóre și stăruință s'a sacrificatŭ în acești 50 de anĭ pentru a susține și înălța „*Gazeta*" la nivelulŭ ei de aḑĭ, când ea a devenitŭ focularulŭ a totŭ ce are Românismulŭ mai bunŭ, mai nobilŭ.

Bĕtrânii întemeiătorĭ ai „Gazetei" au avutŭ ca devisă, între altele, *deșteptarea femeei române* la sublima ei chiămare.

Dela începutŭ și pănă aḑĭ fóia jubilantă șĭ-a împlinitŭ cu rarŭ devotamentŭ munca regeneratóre față de acele, carĭ aḑĭ cu mândrie vinŭ s'o salute.

Domnia-Vóstră, Domnule Redactorŭ, ațĭ rĕmasŭ fidelŭ tradiționalei iubirĭ, ce au avutŭ antecesorii Domniei-Vóstre cătră sexulŭ nostru.

De aceea nicĭ noi nu putemŭ întrelăsa a nu'țĭ ḑice:

Inainte cu Dumneḑeu!

Spune lumii, că bărbații noștri nu mai luptă aḑĭ singurĭ, ci au ca aliate pe femeile lorŭ întru apĕrarea scumpei limbe și moravurĭ strămoșescĭ.

Străbunele nóstre încununau cu laurĭ la ocasiunĭ festive pe bravii lorŭ, noi nu-țĭ dămŭ laurĭ, ci te asigurămŭ de ceva multŭ mai prețiosŭ: de iubirea și stima femeei române, câtŭ timpŭ vei sta la greulŭ, dér mărețulŭ postŭ, unde lucri cu atâta abnegațiune și curagiu.

Fie, ca „Gazeta" mulțĭ anĭ încă sĕ rĕmână farŭ luminătorŭ națiunei nóstre, ér Domnia-Vóstră, Domnule Redactorŭ, s'o conducețĭ cu perseveranța de pănă aci.

Deva, la 31 Decemvre st. v. 1887.

Anna Petco, Lucreția Costa Olariu, Elena Popŭ H. Longinŭ, Maria Nicóră, Susana Ardeleanŭ, Elena Simionașiu, Ecatarina Drăghiciu, Minerva Herbay, Vilma Moldovanŭ, Letiția Papiu, Sofia Nagiu, Aurelia Munteanŭ, Valeria Moldovanŭ, Olivia Petco, Maria Herbay, Ecaterina Olariu, Tecla Ardeleanŭ mărĭtată *Luculețŭ, Cornelia Corvinŭ, Maria Moldovanŭ.*

Fost'a Zrinyi „Ungurŭ?"

Cetimŭ în „L'Autriche slave et roumaine" Nr. 8:

Memorialulŭ diplomaticŭ publică unŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

QUIPROQUO.

Hotărîsem sĕ plecŭ la cură de strugurĭ în România.

Mĭ-am luat rĕmasŭ bunŭ delà copilașĭ, dela nevastă, i-am strînsŭ în brațe și i-am sărutatŭ.

— Puii tatii, sĕ vĕ purtațĭ bine! Rĕmasŭ bunŭ! mămică îngrijesce de ei!

— Trenulŭ flueră asurḑitorŭ, se pune în mișcare și, p'aci ți-e drumulŭ.

Mĕ aședŭ în cupeu, scotŭ o țigară șĭ-o aprindŭ.

Eram singurŭ.

Mĕ gândeam la cei rĕmașĭ acasă,... Horia și Buca mi se părea că nu vorŭ sĕ se deslipéscă de pe genunchii mei. Genunchii mi se mișcau instinctivŭ.

Pe Buca o simțiam încleștată cu amêndouĕ mânile în barba mea stufósă.

„Ei! țigănușo, éră te-a pusŭ mâta ceva la cale, stai numai, c'o sĕ vĕ arătŭ eu vouĕ," șĭ-o apucŭ cu amêndouĕ mânile de obrăjiorĭ, îmĭ apropiu buzele de gurița ei și „țoc", „țoc", ĭi alipescŭ nisce sărutărĭ de rĕsună casa.

„Mai încetŭ, mai încetŭ," audŭ dela spate, „că și eu sunt pe aicĭ, sĕ-țĭ arătŭ și eu ție, nu numaitu nouĕ," și alte douĕ mânĭ cunoscute îmĭ cuprindŭ gâtulŭ și nisce buze érășĭ cunoscute se lipescŭ cu focŭ pe buzele mele.

„Ah, dragă, ce bine e cu voi. Ḑĕu nicĭ o bucuriă, nicĭ o fericire nu există ca bucuria și fericirea din mijloculŭ familiei!"

„Auḑĭ dragă, Horia ḑice că e „momână vede ca tedalulŭ", lui i-am promisŭ unŭ calŭ cu șea și o pușcă, numai sĕ se pórte bine, Buca vrea bobobo,.... micuța, ĭi ese și dintele ochiului."

„Dér ție, ce sĕ-țĭ aducŭ dragă?"

In locŭ de rĕspunsŭ éră mi-se acopere gura cu sărutărĭ...

Din astă reverie plăcută deodată mĕ deșteptă muculŭ țigării, care era pe sfêrșite.

Trenulŭ se opresce la o stațiă.

In momentulŭ acela ușa cupeului se deschide și întră unŭ domnŭ și o dómnă bine îmbrăcațĭ. Se vedeau a fi de posițiă alésă și cu dare de mână.

Fețele lorŭ tradau o grijă fórte mare. Vedeam că suntŭ irițațĭ.

— Reli de sigurŭ este în Iașĭ la frate-meu Murgulescu, advocatulŭ.

— N'aș crede, dér vomŭ vedé. Deșéră suntemŭ acolo. Ar fi mare lucru sĕ n'o mai găsimŭ. N'a putută intra în pămêntŭ.

Acestŭ dialogŭ l'am putută auḑi dela vecinii mei, dér nu mĕ bătea mintea sĕ gâcesc, ce vorŭ fi avêndŭ în sufletulŭ lorŭ.

Scotŭ ér o țigară și o aprindŭ. Fumulŭ se ridică inele, inele.

Eram lângă ferésträ și îmĭ aruncaiu ochii spre câmpiile mănóse, carĭ se întindeau înaintea mea.

Eram cuprinsŭ de admirațiă.

Câmpiile mi-se păreau mai romantice, cerulŭ mai seninŭ ca în țéra mea.

Dómne, de ce nu este astfelŭ pretutindenea, unde este suflare românéscă...!

Se vede că suspinulŭ meu, fără sĕ fi vrutŭ, prinsese aripĭ, căcĭ întorcêndu-mĭ capulŭ în cupeu, domnulŭ celŭ străinŭ mĕ și agrăi:

— D-ta de sigurŭ nu eștĭ din țéra asta, domnulŭ meu. Ai mai fostŭ pe la noi vreodată? cum o găsescĭ?

— Este deja a treia óră că am fericirea sĕ viu la d-vóstrĕ. Dér noi, cei din afară de România, pe carĭ d-vóstră ne țineți de străinĭ, chiar și de nu amŭ venĭ niciodată pe aicĭ ne interesămŭ de multe de ale D-vóstră mai multŭ chiar ca D-vóstrĕ, pe când D-vóstră cei mai mulțĭ nicĭ nu mai sciţĭ, séu nu vrețĭ sĕ sciţĭ, că mai avețĭ frațĭ în alte țĕrĭ."

Vorbisem cu tonŭ amĕritŭ.

— Ai dreptate domnule, ḑise vecinulŭ meu privindu-mĕ lungŭ. Firea nóstră e înferbêntată. Țéra întrégă este setósă de înaintare. Amŭ fostŭ prea multŭ înăduşițĭ. Lucru naturalŭ, că zorimŭ cu toții la înflorirea patriei. De cine sĕ îngrijimŭ mai ântêiu? Negreșitŭ, că de noi. Pentru frații din alte părțĭ ce amŭ puté sĕ facemŭ astăḑĭ?... Vremea aduce tóte..."

— Ioniță, aicĭ schimbămŭ trenulŭ, întrerupse dómna.

In adevĕrŭ trenulŭ se opresce. Călĕtorii mei se dau josŭ. Amŭ regretatŭ reciprocŭ, că nu mai puturămŭ continua discuția.

Cupeulŭ se umplŭ cu alțĭ călĕtorĭ. „Stațiunea X. 30 minute!"

Era stațiunea unde trebuia sĕ mĕ dau josŭ.

Se înoptase binișorŭ.

Mĕ scoborŭ în mână cu unŭ geamantanŭ mititelŭ și cu biletulŭ pentru calabalâcŭ.

articulŭ subsemnatŭ de generalulŭ(?) Türr, prin care acesta se încércă a stabili legitimitatea influinței unguresci asupra poporelorŭ din Balcanĭ. Meritele câștigate de Ungurĭ, în cursulŭ istoriei, pentru preponderanța lorŭ asupra acestorŭ populațiunĭ, întrecŭ cu multŭ pe acele ale Rușilorŭ, décă e sĕ dămŭ credĕmêntŭ autorului acestui articulŭ. Decĭ ca cetitorii noștri sĕ pótă judeca asupra valorii demonstrative a acestei țĕsĕturĭ de lăudăroșii, vomŭ cita unulŭ din principalele fapte invocate de generalulŭ Türr pentru susținerea tesei sale.

„In anul 1566 Turcii aflară o Plevnă unguréscă la Sigetŭ, pe care Soliman o asedià în timpŭ de mai multe lunĭ..... Eroicul apĕrătorŭ alŭ acestui orașŭ, contele Zrinyi, se retrase în castelŭ. Soliman, murì într'unŭ accesŭ de furiă, înaintea cetății ce nu o putea lua, după ce șĭ-a perdutŭ jumĕtate din soldații sĕi. Castelulŭ, ciuruitŭ de artileria turcéscă, amenința sĕ se dĕrîme. Zrinyi îmbrăcà hainele sale cele mai magnifice, se aruncà în mijloculŭ Turcilorŭ și se luptà pănă ce murì. Rănițiĭ se 'nchiseră în castelŭ și-lŭ mântuiră în momentulŭ când Turcii intrară în elŭ."

Tóte astea suntŭ fórte frumóse.... Dér Zrinyi nu era Maghiarŭ; era Croatŭ, unŭ vechiu Banŭ alŭ Croației, era unŭ Slavŭ, alŭ cărui nume adevĕratŭ era Zrinski. Mulțămimŭ „Memorialului diplomaticŭ" că ne-a datŭ ocasiune de a îndrepta una din numerósele amăgirĭ, de care Ungurii au beneficiatŭ pré lungŭ timpŭ. Mulțuméscă-se nobilii descendențĭ ai lui Arpadŭ a maghiarisa nenorocitele populațiunĭ ale Translaitaniei, dér sĕ renunțe a maghiarisa tótă istoria Orientului europeanŭ.

Incidentulŭ dela Burgas.

O depeșă din Constantinopolŭ a „Agenției Reuter" spune, că prințulŭ Nichita alŭ Muntenegrului vestise pe Sultanŭ prin o telegramă că o bandă de Muntenegrenĭ voiesce sĕ debarce la Burgas. Telegrama însĕ s'a întârdiatŭ, așa că Sultanulŭ n'a pututŭ înșciința la rêndulŭ sĕu guvernulŭ din Sofia.

Guvernulŭ bulgarŭ a aflatŭ cu tóte acestea de ceea ce se prepara, prin telegrafulŭ militarŭ. Banda era condusă de căpitanii bulgarĭ Boianovŭ, Goronov și Brakalov. De respinsŭ n'au respins'o țĕranii, ci trupele bulgare. Au fostŭ morțĭ și rănițĭ și de o parte și de alta.

Ca sĕ compromită pe Zankov, foile din Sofia îlŭ acusă, că elŭ à urzitŭ acéstă conspirațiă, în mănăstirea rusésca dela Galata.

SCIRILE ḌILEI.

Din causa unorŭ pedecĭ neprevĕḍute și din causă că ne-au sositŭ târḍiu cele mai multe manuscripte pentru **numĕrulŭ festivŭ**, căruia amŭ trebuitŭ sĕ-i mărimŭ volumulŭ, acestŭ numĕrŭ va fi espedatŭ abonaților **Lunĭ în 4 (16) Ianuarie.**

***

Sub titlulŭ **Tipografiă românéscă în Brașovŭ**, scrie „Meseriașulŭ românŭ" Nr. 1 din 1 Ianuarie 1888.: „Domnulŭ Dr. *Aurel Mureșianu* a înființatŭ, cum a anunțatŭ „Gazeta Transilvaniei," o tipografiă nouă în Brașovŭ. Noi carĭ propagămŭ promovarea meserielorŭ și industriei între Românĭ, salutămŭ cu bucuriă acéstă înaintare românéscă și felicitămŭ pe Domnulŭ Redactorŭ Dr. *Aurel Mureșianu*, că nu s'a opritŭ la greutățile unei astfelŭ de intreprinderĭ de totŭ neapĕrate pentru numĕrulŭ celŭ frumosŭ alŭ bărbațilorŭ literațĭ din Brașovŭ, carĭ până aci au datŭ la lumină prin tipografii streine lucrările lorŭ. Istoriculŭ încercărilorŭ pentru a se înființa o tipografiă românéscă în Brașovŭ îlŭ vomŭ da la altă ocasiune."

***

Ministrulŭ comunŭ de rĕsboiu a permisŭ sĕ se priméscă pentru anulŭ 1888/89 120 voluntarĭ pe unŭ anŭ în regimentele de trenŭ, fără esceptiune pe cheltuiala propriă a fiecăruia. Instrucția pentru a ajunge oficerĭ de reservă în acéstă ramură o primescŭ în Pesta, Viena, Praga, Pojunŭ, Cașovia, Agramŭ, Grațŭ, Sibiiu, Innsbruck, Brünn, Cracovia și Iosefstadt.

***

Calea ferată *Murĕșŭ-Ludoșŭ-Bistrița* se va preda comunicațiunei abia în Aprilie, deórece din causa frigului s'a întreruptŭ totŭ lucrulŭ.

***

Din *Sebeșulŭ săsescŭ* se anunță, că preotulŭ românŭ gr. cat. din *Pianu de josŭ*, Ioanŭ *Bene*, a fostŭ omorîtŭ în nóptea de 7 spre 8 Decemvre n. în celŭ mai sĕlbaticŭ modŭ. Făptuitorii suntŭ încă necunoscuțĭ. Étă cum batjocoresce „Kolozsvar" memoria acestui preotŭ românescŭ: „...numitulŭ preotŭ a fostŭ unŭ individŭ de o reputațiune fórte dubie; cu câțĭva anĭ mai nainte funcționase ca preotŭ în Vințulŭ de josŭ, dér pentru purtarea lui cea rea a fostŭ removatŭ din postulŭ sĕu, mai târḍiu însĕ a fostŭ de mai multe orĭ arestatŭ.. Pe timpulŭ perchisițiunilorŭ domiciliare făcute pentru proclamarea „irredentei", lui încă'i s'a făcutŭ asemenea perchisițiune fiindŭ și arestatŭ cu acea ocasiune. Pe acestŭ „daco-românŭ" poporulŭ îlŭ ura..." — Ce dovedĭ de cultură ungurésca! In locŭ de a înfiera acéstă odiósă crimă, găsesce ocasiune a profana memoria preotului, fiindŭ că n'a fostŭ unéltă ungurésca!

***

Ioh. Waita, cărămidarŭ din Gușterița, a fostŭ găsitŭ mortŭ pe drumŭ. Unŭ servitorŭ, bănuitŭ a-lŭ fi înjunghiatŭ, a fostŭ arestatŭ.

***

In *Bistrița* s'a împușcatŭ mĕsarulŭ Christoph Göllner.

***

Atragemŭ atențiunea publicului din locŭ asupra anunțului din pagina a patra despre uriașa și acrobata d-șóră *Betti.*

MĔSURĬ MILITARE.

Se scrie din Viena ḍiarului *„L'Independance belge"*:

La ministerulŭ de resbelŭ se iau tóte mĕsurile pentru a preveni orĭ-ce surprindere din partea Rusiei. Ministrulŭ de resbelŭ austriacŭ a luatŭ decĭ mĕsurĭ pentru a mai întări armata din Galiția. Pentru acestŭ scopŭ s'au așeḍatŭ trupe, fără nicĭ unŭ sgomotŭ, pe principalele linii strategice carĭ ducŭ în Galiția. Aceste trupe suntŭ așeḍate astfelŭ, încâtŭ ele potŭ sĕ fie transportate în Galiția cu drumulŭ de ferŭ de Nordŭ și de căile ferate ungar, carĭ trecŭ peste Carpațĭ, în timpŭ de 24 de ore.

Din Galiția a sositŭ unŭ oficerŭ superiorŭ alŭ statului majorŭ de geniu la comitele Bylandt, pentru a'șĭ face raportulŭ asupra noilorŭ lucrărĭ de fortificațiă, începute acum câte-va lunĭ la Cracovia și la Przemysl, singurele locurĭ întărite din Galiția.

Câtŭ pentru mișcările trupelorŭ rusescĭ, ḍiarulŭ polonezŭ Czas, care apare în Cracovia și care are relațiunĭ oficióse, ḍice că nu mai încape îndoială că Rusia se ocupă d'a concentra în Polonia, în Volhinia și în Podolia puterĭ considerabile, carĭ formézà trei corpurĭ de armată.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Pesta, 13 Ianuarie. — Apa cresce, cu tóte astea se crede că nu e nicĭ unŭ periculŭ pentru capitală.

Berlinŭ, 13 Ianuarie. — Scirea, că puterile arŭ fi făcutŭ deja unŭ pasŭ comunŭ pentru înlăturarea Coburgului, e neîntemeiată. Până acum nu este din nicĭ o parte o propunere hotărîtă pentru tractărĭ diplomatice în acéstă privință.

San-Remo, 13 Ianuarie. — Toțĭ cânii favorițĭ ai prințului de corónă germanŭ au fostŭ găsițĭ erĭ otrăvițĭ. Acéstă blăstămățiă a produsŭ indignațiune.

Pesta, 14 Ianuarie. — Comisiunea pentru armată a camerei deputaților a acceptatŭ proiectulŭ pentru convocarea reserviștilorŭ la esercițiu de arme pe șépte ḍile, spre a se deprinde cu pușca cu repetiție.

Petersburgŭ, 14 Ianuarie. — Raportulŭ ministrului de finanțe declară, că la resortulŭ militarŭ s'au redusŭ cheltuelile în consonanță cu politica pacĭnică a Rusiei.

San-Remo, 14 Ianuarie. — Prințulŭ de corónă germanŭ, în cele două sĕptĕmânĭ din urmă, suferea de umflarea laringelui, dér inflamațiunea peliței mucóse dă îndĕrĕtŭ. Acum starea sănĕtății lui în genere e bună.

Concertŭ și Teatru.

Concertŭ împreunatŭ cu *teatru* a arangiatŭ Reuniunea de cântărĭ din *Varadia* „Unirea" la 1 (13) Ianuariu 1888 în sala ospĕtăriei marĭ din Varadia cu următórea programă: I. „Étă ḍiua triumfală" corŭ bărb. de Humpel. II. „Marșulŭ ostașilorŭ" corŭ bărb. III. „Corulŭ vênătoriului" corŭ bărb. IV. „Nu mĕ uita" corŭ bărbătescŭ. V. Teatru „Cinelŭ-cinelŭ", comediă cu cântece într'unŭ actŭ. După aceea a urmatŭ joculŭ.

Țĕranii românĭ din Galațĭ, comitatulŭ Făgărașului, împreună cu alțĭ sprijinitorĭ din jurŭ aranjézà Duminecă în 3 (15) Ianuarie 1888 în sala birtului comunalŭ de acolo *o representațiune teatrală* împreunată cu jocŭ după următorulŭ programŭ: I: „Arvinte și Pepelea" vodevil într'unŭ actŭ de Vasile Alexandri. Persóne: Arvinte, de 50 de anĭ d. Georgiu Leancă; Pepelea, de 25 de anĭ d. George Stiniguța; Măndica, nepóta lui Arvinte d-șóra Susana Buitan. II. „Hărtia Rezeșulŭ" operetă comică într'unŭ actŭ de Vasilie Alexandri. Persóne: Harța Rezeșulŭ d. Ieronimŭ Mardanŭ; Bursuflescu d. Nicolau Ludu; Lunceanŭ, primarŭ d. Georgiu Leancă; Tarșița Garofésca, vĕduvă, d-șóra Elena Nicodinescu; Măriuca, tênĕră țĕrancă, d-na Victoria Aronŭ; Unŭ lacheu d. Ioanŭ Stiniguța. III. „Surugiulŭ" canționetă comică într'unŭ actŭ de Vasile Alexandri. Persóne: Surugiulŭ, d. Ieronimŭ Mardanŭ. Prețulŭ întrărei de persónă: Loculŭ I. 60 cr. v. a. Loculŭ II. 40 cr. v. a. Parterŭ 30 cr. v. a. Galerie 20 cr. v. a. După representațiune: Petrecere cu jocŭ. Inceputulŭ la 7 óre séra. Bilete de intrare se capĕtă în prăvălia d-lui G. J. Gollianŭ și séra la cassă. Oferte marinimóse se primescŭ.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Pe peronŭ dau unui hamalŭ biletulŭ. Pănă'mĭ scóte pachetulŭ, pănă nu sciu ce, se întunécă, cum se cade.

Iau o birjă și-i spunŭ: Otelŭ Bulevardŭ!

Dela gară la otelŭ, distanță de 10 minute.

Sosescŭ la otelŭ.

Chelnĕrulŭ mĕ conduce într'o cameră, în care nu se aprinsese încă luminarea, ese însĕ numai decâtŭ, ca sĕ'mĭ îngrijéscă de calabalâcŭ.

Astfelŭ rĕmânŭ singurŭ.

Dér în minutulŭ acela vĕdŭ că intră o femeiă pe ușă și, c'o grăbire nespusă, se aruncă în gâtulŭ meu și suspinândŭ mĕ copleșesce cu unŭ potopŭ de sărutărĭ... abia puteam rĕsufla de foculŭ, ce transpira pe buzele ei învăpăiate și unŭ pieptŭ voluptosŭ, svĕcnitorŭ, se lipise de pieptulŭ meu.

— Costică, — audŭ, pănă mĕ deșteptŭ din surprindere, — „Costică dragă bine c'ai venitŭ... era sĕ mĕ sfĕrșescŭ.... te așteptŭ de trei ḍile..."

— Scusațĭ, ațĭ greșitŭ, dómna mea, rĕspundŭ eu. „N'ațĭ găsitŭ pe Costică, numele meu este Nicu."

Când am ḍisŭ acestea, deodată am pututŭ rĕsufla mai ușorŭ.

Necunoscuta numai decâtŭ șĭ-a retrasŭ mânile, șĭ-a cerutŭ mii de scuse:

— Așteptam o rudeniă, care asĕmuesce tare..." și vrea sĕ se depărteze.

Ah, o ideiă! fórte probabilă! ḍiseiu în mine curiosŭ.

— Domnișóră, domnișóră Reli, — strigŭ pe urma ei, — nu te speria.. n'ai găsitŭ rudenia, dér ai datŭ de unŭ prietinŭ binevoitorŭ... vino îndĕrĕptŭ, — și, apucând'o de mână, îi facŭ semnŭ sĕ șédă pe canapea.

După aprinderea luminării chelnĕrii îmĭ transportară înlăuntru totŭ bagajulŭ.

— Va sĕ ḍică, verișóră, — mĕ adresezŭ către Reli, ca sĕ nu compromitŭ situațiunea, — mĕ așteptĭ de trei ḍile? Értă că n'am pututŭ sosi mai curêndŭ.

Rĕmânêndŭ singurŭ am privit'o în ochĭ.

Era fórte agitată. Tremura ca o porumbiță. Buzele ei subțirĭ erau două corale, ochii negri, marĭ, erau arcuițĭ cu nisce sprâncene lungĭ dese... aparițiune destulŭ de interesantă.

Nu îndrăznea sĕ scótă o vorbă.

Privia la mine cu ochii căscațĭ, căcĭ nu mĕ vĕḍuse în viéța ei.

— Nu-țĭ fiă nicĭ o frică, domnișóră. Norocŭlŭ d-tale că eu am începutŭ de adĭ diminéță cu sărutărĭ, gândeam că m'am întorsŭ acasă între ai mei, altcum mĕ speriai de totŭ cu sărutările d-tale. Sĕ n'ai nicĭ o frică — adaugai mai departe, — totulŭ se va întórce spre bine. Astăḍĭ am întâlnitŭ pe nenea Ioniță. Am aflatŭ tóte.

— Cum? țĭ-a spusŭ totulŭ? — isbucni domnișóra — țĭ-a spusŭ că nu vréu sĕ iau decâtŭ pe Costică? nu, nu vréu sĕ sciu de vĕrulŭ Mihalache, orĭce va ḍice tata! dér ce va fi cu Costi? era sĕ vină aicĭ sĕ mĕ petrécă până la Iașĭ...."

— La unchiulŭ d-tale, advocatulŭ Murgulescu...

— Da, hotărîsem sĕ rĕmânŭ acolo, până so'nduplecа tata... dér Costi, ce o fi de elŭ? unde sĕ întârḍie?

— Domnișóră, fi liniștită. Poftesce în camera d-tale. Sperŭ că tóte se vorŭ îndrepta spre bine.

Cincĭ minute în urmă trimitŭ la telegrafŭ următórea depeșă:

„D-lui Murgulescu, advocatŭ, pentru d-lŭ Ioniță Murgulescu

Iașĭ.

Domnișóra Reli se află aicĭ, otelulŭ Bulevardŭ. Plecațĭ imediatŭ.

Călĕtorulŭ dela Nr. 10.

A doua ḍi, în rĕvĕrsatulŭ ḍorilorŭ, audŭ bătêndŭ la ușă.

Mĕ scolŭ numai decâtŭ.

Erau vecinii mei din cupeu. — Sosiră cu trenulŭ.

Cum mĕ vĕdŭ, tresarŭ amêndoiu.

— Da, eu sunt d-lorŭ. Astăḍĭ vréu sĕ-mĭ începŭ cura. Am fostŭ norocosŭ sĕ găsescŭ pe fiica D-vóstră, și-mĭ pare bine că v'am pututŭ înșciința de aséră.

— Vĕ suntemŭ fórte recunoscĕtorĭ, domnulŭ meu, — mĕ agrăì părintele fetei, cu ce v'așĭ puté dovedi bucuria și mulțumirea mea?

— Cu o singură faptă, — rĕspunseiu nemijlocitŭ; — Reli nu vrea pe Mihalache, vrea pe Costi... facețĭ-o fericită.

— Fie — rĕspunseră cu unŭ glasŭ amêndoi părinții.

La prânḍŭ mâncarămŭ împreună.

Toțĭ eramŭ veselĭ.

Reli era fericită.

Ploescĭ, 12/X 1887.

Petrŭ-Petrescu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.15
Renta de hârtiă 5%	83.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	93.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	110.50
Bonurĭ rurale ungare	103.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	102.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50
Bouurĭ rurale Transilvan	103.50
Bonurĭ croato-slavone	101.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedin	123.50
Renta de hârtiă austriacă	78.45
Renta de argintŭ austriacŭ	82.45
Renta de aurŭ austriacŭ	109.95
Acțiunile băncei austro-ungare	136.25
Acțiunile băncei de creditŭ ungur.	872.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	270.10
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.02
Mărcĭ 100 împ. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlinge	126.80

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 14 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.45	Vênd.	8.47
Argintŭ românescŭ	„	8.42	„	8.45
Napoleon-d'orĭ	„	10.00	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.35	„	11.37
Imperialĭ	„	10.35	„	10.38
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Sare de beutŭ din isvorulŭ Kochbrunn-Wiesbaden

fabricată sub controla oficială a orașului Wiesbaden și a direcțiunei de cură.

Sarea de beutŭ din isvorulŭ Kochbrunn-Wiesbaden conține tóte substanțele tămăduitóre din **Kochbrunn** în formă concentrată. Disolvată în apă fierbinte folosesce întocmai ca apa de Kochbrunn. Delăturéză greutățile **respirației** și ale **aparatului de mistuire,** și este fórte acomodată pentru călětoriă și pentru esportŭ.

Prețulŭ unei sticle fl 1.20 v. a.

Mai departe asemenea oficialŭ controlate: **Pastile din sare de Kochbrunn-Wiesbaden** cutia 60 cr. **Săpunŭ de Kochbrunn-Wiesbaden** 50 cr. bucata. **Sare de Kochbrunn-Wiesbaden brută pentru băi** fl. 1.50 v. a. per Kilo. — Trimiterea prin:

Wiesbadener BRUNNEN-COMPTOIR, Wiesbaden.

Singurulŭ depositŭ generalŭ pentru Austro-Ungaria: Farmacia **C. Brady,** Kremsier (Moravia). Veritabilŭ se află în Brașovŭ la: **Franz Kellemen,** farmacia la „**Biserica Albă**", și **Ferd. Jekelius,** farmacia la „**Speranță.**" 2—4

Numai 5 dile de vědutŭ

de Joi 12 Ianuarie pănă Lunĭ 16 Ianuarie st. n.

IN

„Hotelŭ Europa"

Strada Vămei Nr. 11 Magazinulŭ din fața

Producțiune estraordinară a

Domnișórei Betti,

uriașă de forță herculeană, luptătóre și acrobată, în etate de numai 19 anĭ, care se va produce cu greutățĭ de sute de funțĭ, și pe peptulŭ căreia potŭ sta doi ómenĭ din cei mai tarĭ.

In tóte dilele de vědutŭ dela 10 óre diminéța pănă la 8 óre séra.

Intrarea: I. locŭ 20 cr., II. locŭ 10 cr., militarii și copii plătescŭ jumětate prețulŭ.

Cu înaltă stimă

I. FRIED, Impresarŭ.

Se deschide abonamentŭ pre anulŭ 1888

la

AMICULŬ FAMILIEI. Diarŭ beletristicŭ și enciclopedicŭ-literarŭ — cu ilustrațiunĭ. — Cursulŭ XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numerĭ câte de 2—3 cóle cu ilustrațiunĭ frumóse; și publică articlii socialĭ, poesie, novele, schițe, piese teatralĭ ș. a. — mai departe tractéză cestiunĭ literare și scientifice cu reflesiune la cerințele vieței practice; apoi petrece cu atențiune viéța socială a Românilorŭ de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiunĭ din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijile vieței; și preste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ individilorŭ din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețulŭ de prenumerațiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl., pentru România și străinătate 10 francĭ — lei, plătibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

PREOTULŬ ROMÂNŬ. Diarŭ bisericescŭ, scolarŭ și literarŭ — cu ilustrațiunĭ. — Cursulŭ XIV. — Apare în broșurĭ lunare câte de 2½—3½ cóle; și publică portretele și biografiile archiereilorŭ și preoților mai distinșĭ, precum și alte portrete și ilustrațiunĭ, — mai departe articlii din sfera tuturorŭ sciințelorŭ teologice și între aceștia mulțime de predice pre dumínecĭ, serbătorĭ și diverse ocasiunĭ, mai alesŭ funebralĭ, — apoi studii pedagogice-didactice și scientifice-literarĭ; și în urmă totŭ soiulŭ de amĕnunte și scirĭ cu preferința celorŭ din sfera bisericéscă, scolastică și literară. — Prețulŭ de prenumerațiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei, plătibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

Colectanții primescŭ gratisŭ totŭ alŭ patrulea esemplarŭ.

Numerĭ de probă se trimitŭ gratisŭ orĭ-cuĭ cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚŬ" în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totŭ de aci se mai potŭ procura și următórele cărțĭ din editura propriă:

Apologie. Discusiunĭ filologice și istorice maghiare privitóre la Românĭ, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulŭ Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețulŭ 30 cr.

Renascerea limbei românescĭ în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulŭ broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tóte trei împreună 1 fl.

Cuvêntărĭ bisericescĭ la tóte sěrbătorile de preste anŭ, de I. Papiu. Unŭ volumŭ de preste 26 cóle. Acest opŭ de cuvêntărĭ bisericescĭ întrece tóte opurile de acestŭ soiu apărute până acum — avêndŭ și o notiță istorică la fie-care serbătóre, care arată timpulŭ întroducerei, fasele prin carĭ a trecutŭ și modulŭ cum s'a stabilitŭ respectiva serbătóre. Prețulŭ e 2 fl.

Barbu cobzariulŭ. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețulŭ 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 20 cr.

Idealulŭ pierdutŭ. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: **Idealulŭ pierdutŭ** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă poporală de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Codreanŭ craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Ultimulŭ Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sě se însóre. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțŭ. Prețulŭ 25 cr.

Branda séu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoșŭ. Novelă istorică națională. Prețulŭ 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Prețulŭ 30 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețulŭ 10 cr.

Hermanŭ și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantinŭ Morariu. Prețulŭ 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Eupide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Prețulŭ 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Prețulŭ 30 cr.

Petulantulŭ. Comediă în 5 acte, după Augustŭ Kotzebue, tradusă de Ioanŭ St. Șuluțŭ. Prețulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicóră, prof. gimnas. — Cu portretulŭ M. S. Regina României. Prețulŭ 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafirĭ și viorele, poesii poporale, culese de Ioanŭ Popŭ Reteganu. Unŭ volumŭ de 14 cóle. Preț. 60 cr.

Tesaurulŭ dela Petrósa séu **Cloșca cu puii eĭ de aurŭ.** Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulŭ 20 cr.

Biblioteca Săténului Românŭ. Cartea I, II, III, IV, cuprindŭ materii fórte interesante și amusante. Prețulŭ la tóte patru 1 fl. — câte una deosebĭ 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante și amusante. Prețulŭ 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerciu și chemiă. Prețulŭ 50 cr.

Economia pentru scólele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulŭ 30 cr.

Indreptarŭ teoreticŭ și practicŭ pentru învěțământulŭ intuitivŭ în folosulŭ elevilorŭ normalĭ (preparandialĭ), a învěțătorilorŭ și a altorŭ bărbațĭ de scólă, de V. Gr. Borgovanŭ, profesorŭ preparandialŭ. Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura nóstră pedagogică abia aflămŭ vre-unŭ opŭ, întocmitŭ după lipsele scólelorŭ nóstre în měsura în care este acesta, pentru aceea îlŭ și recomandămŭ mai alesŭ directorilorŭ și învěțătorilorŭ ca celorŭ în prima liniă interesațĭ.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. De V. Gr. Borgovan. Prețulŭ 15.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru scólele poporalĭ în trei cursurĭ de Maximŭ Popŭ, profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsěudŭ. — Manualŭ aprobatŭ prin ministeriulŭ de culte și instrucțiune publică cu rescriptulŭ de datŭ 26 Aprilie 1886, Nr. 13193. — Prețulŭ 30 cr.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioanŭ Buteanu, prof. gimn. Unŭ volumŭ de peste 30 cóle. Prețulŭ 2 fl.

Manualŭ de stilistică de Ioanŭ F. Negruțŭ, profesorŭ. Opŭ aprobatŭ și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptulŭ de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică fórte bogată a acestui op — cuprindêndŭ compositiunĭ de totŭ soiulŭ de acte obveniente în referințele vieței socialĭ — se póte întrebuința cu multŭ folosŭ de către preoțĭ, învěțătorĭ și alțĭ cărturarĭ românĭ. Prețulŭ 1 fl. 10 cr.

Nu mě uita. Colecțiune de viersurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă ș. a. Prețulŭ 50 cr.

Carte conducětóre la propunerea calculărei în scóla poporală pentru învěțătorĭ și preparandĭ. Broș. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu profesorŭ preparandialŭ. Prețulŭ 80 cr.

Cele mai eftine cărțĭ de rugăciunĭ:

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ fórte frumosŭ ilustrată. Prețulŭ unui esemplarŭ broșuratŭ e 40 cr., legatŭ 50 cr., legatŭ în pânză 60 cr., legatŭ mai finŭ 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de luxŭ 1.50—2.50

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată, pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Prețulŭ unui esemplarŭ broșuratŭ e 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pândă 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele, Cu mai multe icóne frumóse. Prețulŭ unui esemplarŭ e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născětórei de D-deu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu icóne frumóse. Prețulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Prețulŭ unui esemplarŭ legatŭ și spedatŭ franco e 15 cr.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.